

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 234/2014**ze dne 11. března 2014,****kterým se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

a jiných zemí a území s vysokými nebo středními příjmy z různých regionů světa.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2, čl. 209 odst. 1 a čl. 212 odst. 2 této smlouvy,

- (4) Unie potřebuje finanční nástroj v oblasti zahraniční politiky s celosvětovou působností umožňující financovat opatření, která nemusejí být způsobilá pro oficiální rozvojovou pomoc, ale která mají zásadní význam z hlediska prohlubování a upevňování vztahů Unie s dotčenými třetími zeměmi, a to zejména prostřednictvím politického dialogu a rozvoje partnerství. Tento nový, z hlediska působnosti a cílů inovativní nástroj by měl vytvořit příznivé prostředí pro prohloubení vztahů mezi Uní a příslušnými třetími zeměmi a prosazovat stěžejní zájmy Unie.

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

- (5) V zájmu Unie je prohlubovat vztahy a dialog se zeměmi, u nichž má Unie strategický zájem na rozšiřování vazeb, zejména s rozvinutými a rozvojovými zeměmi, které hrají stále důležitější úlohu v mezinárodním obchodu, ale i v rámci globální správy, zahraniční politiky, mezinárodní ekonomiky, vícestranných fór a subjektů, jako jsou skupiny G8 a G20, a při řešení problémů globálního významu.

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾

- (6) Je třeba, aby Unie vybuodovala komplexní partnerství s novými aktéry na mezinárodní scéně s cílem podporovat stabilní mezinárodní řád podporující začlenění, usilovat o společné globální veřejné statky, prosazovat stěžejní zájmy Unie a zlepšit informovanost o Unii v těchto zemích.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie by měla usilovat o rozvíjení vztahů a budování partnerství s třetími zeměmi. Toto nařízení představuje nový a doplňkový nástroj, který přímo podporuje vnější politiky Unie a rozšiřuje partnerství v oblasti spolupráce a politický dialog na oblasti a témata stojící mimo rámec rozvojové spolupráce. Navazuje na zkušenosti získané s průmyslovými zeměmi a se zeměmi a územími s vysokými příjmy na základě nařízení Rady (ES) č. 1934/2006 ⁽³⁾.

- (7) Oblast působnosti tohoto nařízení by měla být celosvětová, aby bylo možné náležitým způsobem podpořit opatření v oblasti spolupráce s cílem rozvíjet vztahy s kteroukoli zemí, u níž má Unie strategické zájmy, v souladu s cíli tohoto nařízení.

- (2) Oblast spolupráce podle zeměpisných programů s rozvojovými zeměmi, územími a regiony podle finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ⁽⁴⁾ je téměř výhradně omezena na financování opatření, jež mají splňovat kritéria pro oficiální rozvojovou pomoc stanovená Výborem pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

- (8) V zájmu Unie je pokračovat v prosazování dialogu a spolupráce se zeměmi, které již nejsou způsobilé pro dvoustranné programy v rámci nástroje pro rozvojovou spolupráci zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 233/2014 ⁽⁵⁾ (dále jen „nástroj pro rozvojovou spolupráci“).

- (3) V průběhu posledního desetiletí Unie soustavně posilovala dvoustranné vztahy s celou řadou průmyslových

- (9) Mimoto je v zájmu Unie mít otevřené celosvětové instituce, které budou založeny na účinném multilaterálním, a k tomuto cíli směřovat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 391, 18.12.2012, s. 110.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. prosince 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. března 2014.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1934/2006 ze dne 21. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro spolupráci s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 41).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci (Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 4).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 233/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci na období 2014–2020 (viz strana 44 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (10) Podle tohoto nařízení by Unie měla podporovat provádění vnějšího rozměru strategie nastíněné ve sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvaném „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (dále jen „strategie Evropa 2020“) propojením tří pilířů: hospodářského, sociálního a ekologického. Toto nařízení by mělo zejména podporovat cíle související s globálními otázkami, například se změnou klimatu, zabezpečením dodávek energie a účinným využíváním zdrojů, přechodem na ekologičtější ekonomiku, vědou, inovacemi a konkurenceschopností, mobilitou, obchodem a investicemi, hospodářskými partnerstvími, spoluprací s třetími zeměmi v oblasti podnikání, zaměstnanosti a regulace a s lepším přístupem na trh pro podniky z Unie, včetně internacionalizace malých a středních podniků. Mělo by rovněž prosazovat veřejnou diplomacii, spolupráci ve vzdělávacích a akademických záležitostech a informační činnosti.
- (11) Zejména boj proti změně klimatu je považován za jednu z největších globálních výzev, jíž Unie a širší mezinárodní společenství čelí. Změna klimatu je oblast, která naléhavě vyžaduje přijetí opatření na mezinárodní úrovni a v jejímž rámci dosažení cílů Unie vyžaduje spolupráci s partnerskými zeměmi. Unie by tudíž měla zintenzivnit úsilí o prosazování celosvětového konsensu v tomto ohledu. V souladu se sdělením Komise ze dne 29. června 2011 nazvaným „Rozpočet – Evropa 2020“, které Unii vyzývá ke zvýšení podílu jejího rozpočtu vyčleněného na záležitosti klimatu na nejméně 20 %, by toto nařízení mělo přispět k dosažení tohoto cíle.
- (12) Nadnárodní otázky, jako je zhoršování stavu životního prostředí a přístup k surovinám a vzácným zeminám a jejich udržitelné využití, vyžadují inkluzivní přístup založený na pravidlech.
- (13) Unie je odhodlána napomoci s plněním globálních cílů pro rok 2020 v oblasti biologické rozmanitosti a předložit související strategii pro mobilizaci zdrojů.
- (14) Unie je odhodlána podporovat ve vztazích se svými partnery z celého světa důstojnou práci pro všechny, jakož i ratifikovat a účinně provádět mezinárodně uznané pracovní normy a mnohostranné dohody o ochraně životního prostředí.
- (15) Významným strategickým zájmem Unie je oživit růst a zaměstnanost prosazováním spravedlivého a otevřeného obchodu a investic na mnohostranné i dvoustranné úrovni a podporou sjednávání a provádění obchodních a investičních dohod, jichž je Unie stranou. Podle tohoto nařízení by Unie měla přispívat k vytváření bezpečného prostředí pro zvýšený počet obchodních a investičních příležitostí po celém světě pro podniky z Unie, a to s důrazem na malé a střední podniky, mimo jiné podporou spolupráce v oblasti právních předpisů a jejich sbližování, prosazováním mezinárodních norem, zlepšováním ochrany práv duševního vlastnictví a vyvíjením snahy o odstranění bezdůvodných překážek bránících v přístupu na trh.
- (16) Podle článku 21 Smlouvy o Evropské unii má činnost Unie na mezinárodní scéně spočívat na zásadách, které se uplatnily při jejím založení, jejím rozvoji a jejím rozšiřování a které hodlá podporovat v ostatním světě, tedy na zásadách demokracie, právního státu, univerzálnost a nedělitelnost lidských práv a základních svobod, úcty k lidské důstojnosti, na zásadách rovnosti a solidarity a na dodržování zásad Charty Organizace spojených národů a mezinárodního práva.
- (17) Unie by měla usilovat o co nejúčinnější využití dostupných zdrojů k optimalizaci dopadu své vnější činnosti. Toho by mělo být dosahováno soudržností a doplňkovostí nástrojů Unie pro vnější činnost, jakož i vytvářením synergie mezi tímto nařízením, ostatními nástroji pro financování vnější činnosti a dalšími politikami Unie. To by mělo dále vést ke vzájemnému posílení programů navržených na základě těchto nástrojů.
- (18) V zájmu zviditelnění pomoci Unie u občanů přijímajících zemí a občanů Unie by měla být vhodným způsobem případně zajištěna cílená komunikace a poskytování informací.
- (19) K dosažení cílů tohoto nařízení je nezbytné uplatňovat diferencovaný a flexibilní přístup vůči klíčovým partnerským zemím s ohledem na jejich hospodářskou, sociální a politickou situaci, jakož i na zvláštní zájmy, politické priority a strategie Unie, a zároveň zachovat schopnost zasáhnout v případě potřeby kdekoli na světě. Unie by měla uplatňovat komplexní přístup k zahraniční politice včetně odvětvových politik Unie.
- (20) Aby se zvýšila účinnost závazku Unie prosazovat a hájit své zájmy ve vztazích s třetími zeměmi, měla by Unie být schopna pružně a včas reagovat na vznikající nebo nepředvídané potřeby přijímáním zvláštních opatření, na která se nevztahují víceleté orientační programy.

- (21) Cíle tohoto nařízení by vždy, když je to možné a vhodné, měly být plněny za konzultace příslušných partnerů a zúčastněných stran včetně organizací občanské společnosti a místních orgánů s přihlédnutím k významu jejich úlohy.
- (22) Vnější činnost Unie v rámci tohoto nařízení by měla přispívat k jasným výsledkům (včetně výsledné činnosti, výstupů a dopadů) v zemích přijímajících pomoc Unie. Pokud je to možné a vhodné, měly by být výsledky vnější činnosti Unie a účinnost nástroje zřízeného tímto nařízením sledovány a hodnoceny pomocí předem vymezených, jasných a transparentních ukazatelů, které jsou případně vypracovány pro každou dotčenou zemi, jsou měřitelné a jsou přizpůsobeny specifickým rysům a cílům tohoto nástroje.
- (23) Akce v rámci tohoto nařízení by měly v příslušných případech patřičně zohledňovat usnesení a doporučení Evropského parlamentu.
- (24) Za účelem přizpůsobení oblasti působnosti tohoto nařízení rychle se vyvíjející realitě v třetích zemích by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o priority vymezené v příloze. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (25) K zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾. S ohledem na povahu těchto prováděcích aktů, zejména jejich politické zaměření a finanční dopady, by se při jejich přijímání měl použít přezkumný postup, s výjimkou technických prováděcích opatření malého finančního rozsahu.
- (26) Společná pravidla a postupy pro provádění nástrojů Unie pro financování vnější činnosti jsou stanoveny v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2014⁽²⁾.
- (27) Toto nařízení stanoví finanční krytí na celou dobu své použitelnosti, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení⁽³⁾.
- (28) Organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost stanoví rozhodnutí Rady 2010/427/EU⁽⁴⁾.
- (29) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména zřízení nástroje partnerství pro spolupráci se třetími zeměmi, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může být přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (30) Je vhodné uvést dobu použitelnosti tohoto nařízení do souladu s dobou použitelnosti nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013⁽⁵⁾. Proto by se toto nařízení mělo použít od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a cíle

1. Tímto nařízením se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi (dále jen „nástroj partnerství“) k prosazování a podpoře zájmů Unie a společných zájmů. Nástroj partnerství podporuje opatření, která účinně a pružně reagují na cíle spolupráce vyplývající z dvoustranných, regionálních či vícestranných vztahů Unie s třetími zeměmi, řeší problémy globálního významu a zajišťuje odpovídající návaznost na rozhodnutí přijatá na vícestranné úrovni.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se stanoví společná pravidla a postupy pro provádění nástrojů Unie pro financování vnější činnosti (viz strana 95 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 10).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013, ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

2. Opatření financovaná podle nástroje partnerství odrážejí tyto specifické cíle Unie:

- a) podpora strategií partnerství pro dvoustrannou, regionální a meziregionální spolupráci Unie prosazováním politického dialogu a rozvíjením kolektivního přístupu a reakce na problémy globálního významu. Dosažení tohoto cíle se měří mimo jiné pokrokem, kterého dosáhly klíčové partnerské země v boji proti změně klimatu nebo při prosazování norem Unie v oblasti životního prostředí;
- b) provádění mezinárodního rozměru strategie Evropa 2020. Dosažení tohoto cíle se měří podle zavádění politik a cílů strategie Evropa 2020 v klíčových partnerských zemích;
- c) zlepšování přístupu na trhy partnerských zemí a oživení obchodu, investic a obchodních příležitostí pro podniky z Unie a současně odstranění překážek bránících v přístupu na trh a k investicím prostřednictvím spolupráce v oblasti hospodářských partnerství, obchodu a regulace. Dosažení tohoto cíle se měří podílem zahraničního obchodu Unie s klíčovými partnerskými zeměmi a obchodními a investičními toky do partnerských zemí, na které se konkrétně zaměřují akce, programy a opatření podle tohoto nařízení;
- d) posílení všeobecného chápání a viditelnosti Unie a její úlohy na světové scéně prostřednictvím veřejné diplomacie, mezilidských kontaktů, spolupráce ve vzdělávacích a akademických záležitostech, spolupráce mezi skupinami odborníků a informačních činností k prosazování hodnot a zájmů Unie. Dosažení tohoto cíle lze měřit mimo jiné průzkumy veřejného mínění či hodnoceními.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení podporuje především opatření spolupráce se zeměmi, u nichž má Unie strategický zájem na rozšiřování vazeb, zejména s rozvinutými a rozvojovými zeměmi, které hrají stále významnější úlohu v globálních záležitostech, mimo jiné i v zahraniční politice, mezinárodním hospodářství a obchodu, na mnohostranných fórech a v globální správě a při řešení problémů globálního významu nebo tam, kde má Unie jiné významné zájmy.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, pro spolupráci podle tohoto nařízení mohou být způsobilé všechny třetí země, regiony a území.

Článek 3

Obecné zásady

1. Unie usiluje o podporu, rozvoj a konsolidaci zásad demokracie, rovnosti, dodržování lidských práv a základních svobod a zásady právního státu, na nichž je založena, prostřednictvím dialogu a spolupráce s třetími zeměmi.

2. Pro zvýšení působnosti pomoci Unie se při utváření spolupráce s třetími zeměmi podle potřeby uplatňuje diferencovaný a flexibilní přístup s ohledem na jejich hospodářskou, sociální a politickou situaci a rovněž na zvláštní zájmy, politické priority a strategie Unie.

3. Unie prosazuje soudržný vícestranný přístup ke globálním problémům a podporuje spolupráci s mezinárodními a regionálními organizacemi a subjekty, včetně mezinárodních finančních institucí, agentur, fondů a programů Organizace spojených národů a jiných dvoustranných dárců.

4. Při provádění tohoto nařízení ve fázích tvorby politiky, strategického plánování a programování a provádění opatření je cílem Unie zajistit celistvost a soudržnost s jinými oblastmi její vnější činnosti, zejména s nástrojem pro rozvojovou spolupráci, jakož i s jinými příslušnými politikami Unie.

5. Opatření financovaná podle tohoto nařízení vycházejí případně z politik spolupráce stanovených v nástrojích, jako jsou dohody, prohlášení a akční plány dohodnuté mezi Uníí a příslušnými mezinárodními organizacemi nebo mezi Uníí a dotčenými třetími zeměmi a regiony.

Opatření financovaná podle tohoto nařízení zahrnují také oblasti spojené s prosazováním zvláštních zájmů, politických priorit a strategií Unie.

6. Podpora Unie podle tohoto nařízení se provádí v souladu s nařízením (EU) č. 236/2014.

Článek 4

Programování a orientační přidělení finančních prostředků

1. Komise přijímá víceleté orientační programy přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 236/2014.

2. Víceleté orientační programy stanoví strategické nebo společné zájmy a priority Unie, specifické cíle a očekávané výsledky. V případě zemí nebo regionů, pro něž byl stanoven společný rámcový dokument, který stanoví komplexní strategii Unie, vycházejí víceleté orientační programy z tohoto dokumentu.

3. Víceleté orientační programy uvádějí rovněž prioritní oblasti zvolené pro financování Unii a vymezují orientační přidělení finančních prostředků, a to celkově, podle prioritní oblasti a podle partnerské země nebo skupiny partnerských zemí na dané období, včetně účasti na globálních iniciativách. Tyto částky mohou být případně vyjádřeny v podobě rozpětí.

4. Víceleté orientační programy mohou stanovit částku finančních prostředků, která nepřesahuje 5 % celkové částky a není přidělena na žádnou prioritní oblast ani žádné partnerské země nebo skupině zemí. Tyto finanční prostředky se přidělí na závazky v souladu s čl. 2 odst. 2, 3 a 5 nařízení (EU) č. 236/2014.

5. V řádně odůvodněných, závažných a naléhavých případech může být ke změně víceletých orientačních programů použit postup podle čl. 16 odst. 4 nařízení (EU) č. 236/2014.

6. Pokud jde o dosažení cílů stanovených v odstavci 1, může Komise při spolupráci Unie s třetími zeměmi zohlednit zeměpisnou blízkost nejbližších regionů a zámořských zemí a území Unie.

7. Při veškerém programování nebo přezkumech programů probíhajících po zveřejnění zprávy o přezkumu v polovině období podle článku 17 nařízení (EU) č. 236/2014 (dále jen „zpráva o přezkumu v polovině období“) se zohlední její výsledky, zjištění a závěry.

Článek 5

Tematické priority

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 6 měnící tematické priority, jež má pomoc Unie podle tohoto nařízení sledovat, stanovených v příloze tohoto nařízení. Komise zejména do 31. března 2018 přijme akt v přenesené pravomoci, kterým se mění příloha tohoto nařízení v návaznosti na zveřejnění zprávy o přezkumu v polovině období a na základě doporučení v ní obsažených.

Článek 6

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 5 je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 5 je svěřena Komisi na dobu použitelnosti tohoto nařízení.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty uvědomí Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 7

Výbor

Komisi je nápomocen Výbor pro nástroj partnerství. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 8

Finanční krytí

1. Finanční krytí pro provádění tohoto nařízení na období 2014–2020 činí 954 765 000 EUR.

Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

2. V souladu s čl. 18 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ⁽¹⁾ se za účelem podpory mezinárodního rozměru vysokoškolského vzdělávání z různých nástrojů pro financování vnější činnosti (nástroje pro rozvojovou spolupráci, evropského nástroje sousedství zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014 ⁽²⁾, nástroje předvstupní pomoci (NPP II) zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 231/2014 ⁽³⁾ a nástroje partnerství) přiděluje orientační částka ve výši 1 680 000 000 EUR na opatření v oblasti mobility ve vzdělávání do partnerských zemí nebo z partnerských zemí ve smyslu nařízení (EU) č. 1288/2013 a na spolupráci a politický dialog s orgány, institucemi a organizacemi z těchto zemí. Použití těchto finančních prostředků se řídí nařízením (EU) č. 1288/2013.

Finanční prostředky se poskytnou ve dvou víceletých přídělech, z nichž první se bude vztahovat první čtyři roky, druhý pak na zbývající tři roky. S přidělením těchto finančních prostředků počítá víceleté orientační programování stanovené v tomto nařízení v souladu se zjištěnými potřebami a prioritami dotčených zemí. V případě závažných nepředvídaných okolností nebo významných politických změn mohou být tyto příděly přehodnoceny s souladu s prioritami vnější činnosti Unie.

3. Akce v oblasti působnosti nařízení (EU) č. 1288/2013 jsou financovány v rámci nástroje partnerství pouze v případě, že nejsou způsobilé pro financování v rámci jiných nástrojů pro financování vnější činnosti a doplňují nebo posilují jiné iniciativy podle tohoto nařízení.

Článek 9

Evropská služba pro vnější činnost

Toto nařízení se uplatňuje v souladu s rozhodnutím 2010/427/EU.

Článek 10

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014 do dne 31. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství (viz strana 27 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 231/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP II) (viz strana 11 v tomto čísle Úředního věstníku).

PŘÍLOHA

TEMATICKÉ PRIORITY V RÁMCI NÁSTROJE PARTNERSTVÍ: OBECNÝ RÁMEC PRO ÚČELY PROGRAMOVÁNÍ

1. Cíl uvedený v čl. 1 odst. 2 písm. a):

Podpora strategií partnerství pro dvoustrannou, regionální a meziregionální spolupráci Unie prosazováním politického dialogu a rozvíjením kolektivního přístupu a reakce na problémy globálního významu:

- podpora provádění dohod o partnerství a spolupráci, akčních plánů a podobných dvoustranných nástrojů;
- prohloubení politického a hospodářského dialogu s třetími zeměmi, které hrají zvláště důležitou úlohu na světové scéně, mimo jiné i v rámci zahraniční politiky;
- podpora spolupráce s příslušnými třetími zeměmi v dvoustranných a globálních otázkách společného zájmu;
- podpora odpovídající činnosti navazující na závěry z mezinárodních fór, například skupiny G-20, či koordinovaného provádění těchto závěrů.

Posílení spolupráce v souvislosti s globálními výzvami, v jejímž rámci se řeší zejména změna klimatu, energetická bezpečnost a ochrana životního prostředí:

- stimulace úsilí partnerských zemí o snížení emisí skleníkových plynů, zejména prosazováním a podporou odpovídajících regulačních a výkonnostních norem;
- podpora výroby a obchodu šetrných k životnímu prostředí;
- rozvoj spolupráce v oblasti energetiky;
- podpora obnovitelných a udržitelných zdrojů energie.

2. Cíl uvedený v čl. 1 odst. 2 písm. b):

Provádění mezinárodního rozměru strategie Evropa 2020 propojením tří pilířů: hospodářského, sociálního a environmentálního:

- posílení politického dialogu a spolupráce s příslušnými třetími zeměmi při zohlednění všech oblastí spadajících do působnosti strategie Evropa 2020;
- prosazování vnitřních politik Unie ve vztahu ke klíčovým partnerským zemím a v tomto ohledu podpora sblížení právních předpisů.

3. Cíl uvedený v čl. 1 odst. 2 písm. c):

Usnadnění a podpora hospodářských a obchodních vztahů s partnerskými zeměmi:

- podpora bezpečného prostředí pro investice a podnikání, včetně ochrany práv duševního vlastnictví, odstranění překážek bránících v přístupu na trh a posílení spolupráce v oblasti regulace, a podpora příležitostí pro unijní zboží a služby, zejména v oblastech, v nichž má Unie konkurenční výhodu, a prosazování mezinárodních norem;
- podpora sjednávání, provádění a vymáhání obchodních a investičních dohod, jichž je Unie stranou.

4. Cíl uvedený v čl. 1 odst. 2 písm. d):

- posílení spolupráce v rámci vysokoškolského vzdělávání: zvýšení mobility studentů a akademických pracovníků, které povede k vytvoření partnerství s cílem zlepšit kvalitu vysokoškolského vzdělávání a společných diplomů za účelem akademického uznávání (program Erasmus+);
- rozšíření všeobecného povědomí o Unii a její větší zviditelnění: prosazování hodnot a zájmů Unie v partnerských zemích prostřednictvím výraznější veřejné diplomacie a informačních činností na podporu cílů tohoto nástroje.

Prohlášení Evropské komise ke strategickému dialogu s Evropským parlamentem ⁽¹⁾

Před plánováním programů v rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 234/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi, a v případě potřeby po prvotních konzultacích s příslušnými příjemci, povede Evropská komise strategický dialog s Evropským parlamentem na základě článku 14 SEU. Evropská komise předloží Evropskému parlamentu dostupné relevantní dokumenty týkající se tvorby programů, ve kterých budou uvedeny plánované orientační příděly na zemi/region a (v rámci země/regionu) priority, možné výsledky a plánované orientační příděly na jednotlivé priority u zeměpisných programů, jakož i volba způsobů pomoci (*). Evropská komise předloží Evropskému parlamentu dostupné relevantní dokumenty týkající se tvorby programů, ve kterých budou uvedeny tematické priority, možné výsledky a volba způsobů pomoci (*) a finanční příděly na tyto priority v tematických programech. Evropská komise zohlední postoj, který Evropský parlament vyjádří v dané věci.

Evropská komise povede strategický dialog s Evropským parlamentem při přípravě přezkumu v polovině období a před každou podstatnou revizí programových dokumentů během doby platnosti tohoto nařízení.

Evropská komise vysvětlí Evropskému parlamentu, pokud ji o to požádá, jak byly v programových dokumentech zohledněny jeho připomínky a jaké další kroky navazující na tento strategický dialog byly uskutečněny.

⁽¹⁾ Evropská komise bude zastoupena na úrovni příslušného komisaře, respektive komisařky.

(*) Přichází-li v úvahu.

Prohlášení Evropského parlamentu k pozastavení pomoci poskytované z finančních nástrojů

Evropský parlament bere na vědomí, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 233/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci na období 2014–2020, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 234/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 231/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP II), neobsahují žádný výslovný odkaz na možnost pozastavení pomoci v případech, kdy přijímající země nedoručuje základní zásady formulované v příslušném nástroji, zejména zásadu demokracie, právního státu a dodržování lidských práv.

Evropský parlament se domnívá, že jakékoli pozastavení pomoci z těchto nástrojů by pozměnilo celkový finanční režim dohodnutý v rámci řádného legislativního postupu. Jako spolutvůrce právních předpisů a složka rozpočtového orgánu je proto v tomto ohledu oprávněn plně uplatňovat své výsady, má-li být takové rozhodnutí přijato.
